

dr Bartłomiej Czaplicki

Załącznik nr 2 do Wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego

Autoreferat

1. Imię i nazwisko

Bartłomiej Czaplicki

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

1998	Uniwersytet Warszawski, Instytut Anglistyki, tytuł magistra filologii angielskiej uzyskany na podstawie pracy magisterskiej „Palatalization in the Kurp dialect of Polish with reference to English” napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Rubacha.
2003	Uniwersytet Warszawski, Wydział Neofilologii, stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa na podstawie pracy doktorskiej „Syllabification in Current Phonological Theories: Issues in the Phonology of English and Ukrainian” napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Rubacha

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych.

2003 - obecnie	Uniwersytet Warszawski, Wydział Neofilologii, Instytut Anglistyki, adiunkt
2003 - 2010	Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej, Wydział Filologiczny, adiunkt

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.):

Monografia:

Lexicon Based Phonology: Arbitrariness in Grammar

Czaplicki, Bartłomiej, *Lexicon Based Phonology: Arbitrariness in Grammar*, LINCOS Studies in Phonology, 2014, Lincom Europa, Munich, ISBN 9783862885213 (Hardbound), 237 stron.

Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.

Celem publikacji jest zgłębienie organizacji gramatyk mentalnych na podstawie danych dotyczących zmian diachronicznych i alternacji synchronicznych. W książce proponuję model fonologii i morfologii oparty na leksykonie i uzusie (lexicon-based model). Kluczową funkcję w tym modelu pełni leksykon, na który składają się reprezentacje fonologiczne zawierające szczegóły fonetyczne. W ujęciu tym gramatyki są nieekonomiczne i nie odzwierciedlają wymogów optymalnego systemu kodowania. Reprezentacje powierzchniowe (tj. zawierające szczegóły fonetyczne) służą do ekstrakcji generalizacji morfofonologicznych, których siła szacowana jest na podstawie frekwencji słownikowej (type frequency). Drugim czynnikiem, który wynika z użycia i którego wpływ na siłę reprezentacji mentalnych jest uwzględniony w modelu jest frekwencja elementu (token frequency). W celu przybliżenia kontrubucji przedłożonej monografii, pokrótce omawiam najważniejsze kwestie analizowane w poszczególnych rozdziałach.

Rozdział pierwszy poświęcony jest dwóm kwestiom kluczowym dla badań fonologicznych: nacechowaniu fonologicznemu (phonological markedness) i naturze komputacji językowej. W ujęciu generatywnym koncepcja nacechowania fonologicznego często jest postrzegana jako jedno z uniwersaliów gramatyk mentalnych. Stawiam tu kwestię możliwości wyjaśnienia asymetrii typologicznych bez odnoszenia się do cech gramatyki uniwersalnej (Universal Grammar). W drugiej części skupiam się na podziale pracy pomiędzy komputacją fonologiczną i morfologiczną oraz reprezentacjami mentalnymi. Nakreślam podejście, w którym centralną rolę odgrywają przechowywane reprezentacje leksykalne, a rola komputacji jest pomniejszona. Podejście to zostaje rozwinięte w następnych rozdziałach.

Rozdział drugi przedstawia model fonologii opartej na leksykonie (Lexicon-Based Phonology) i zestawia go z klasycznymi modelami fonologii generatywnej. Przedstawiam motywację dla bogatych reprezentacji fonologicznych zawierających szczegóły fonetyczne i kontrastuję tę pozycję z podejściem odrzucającym przechowywanie cech redundantnych. Następnie szkicuję główne założenia podejść, które posłużyły za punkt wyjścia dla zaproponowanego modelu: modele analogiczne, fonologia oparta na uzusie, modele egzemplarów (exemplar models) i Output-Output Correspondence Theory. W ostatniej sekcji podaję główne założenia i formalizuję model fonologii opartej na leksykonie.

Rozdział trzeci skupia się na weryfikacji pozycji, która zakłada udział nacechowania fonologicznego (markedness) w motywowaniu zmian historycznych. Rozpatruję dane ilustrujące epentezę spółgłoskową w różnych językach, a w szczególności w angielskim. Po wnikliwej analizie stwierdzam, iż angielska epenteza jest motywowana głównie czynnikami fonetycznymi i brak tu widocznych wpływów uniwersaliów fonologicznych, takich jak nacechowanie fonologiczne. W szczególności, epenteza nie prowadzi do optymalizacji struktury sylaby w żadnym znanym aspekcie. Rola nacechowania fonologicznego jest również trudna do dostrzeżenia w motywowaniu innych omówionych tu pokrótce przykładów epentezy.

Rozdział czwarty analizuje efekty palatalizacyjne w języku polskim jako przykład alternacji synchronicznych. Pokazuję, że efekty te nie mogą być wyjaśnione w modelu fonologii, który wyklucza dostęp do informacji morfosyntaktycznych. Obecność efektów palatalizacyjnych, ich typ, czy ich brak zależy od struktury morfologicznej danego wyrazu, a kontekst fonologiczny (np. następująca przednia, czy tylna samogłoska) jest kwestią drugorzędą. Ograniczona przewidywalność efektów palatalizacyjnych sugeruje również konieczność przesunięcia punktu ciężkości komputacji językowych z derywacji „on-line” na przechowywanie w leksykonie mentalnym. Wskazuje to na konieczność założenia bogatych reprezentacji fonologicznych, zawierających informacje redundantne. W celu wyjaśnienia efektów palatalizacyjnych proponuję model, w którym generalizacje (schematy) morfofonologiczne są ekstrahowane wprost z bogatych reprezentacji fonologicznych. Schematy konkurują ze sobą w jednakowych kontekstach morfologicznych (a co za tym idzie, również fonologicznych), a ich relatywna siła szacowana jest na podstawie frekwencji słownikowej. W celu odzwierciedlenia mechanizmów konkurencji pomiędzy generalizacjami odnoszę się do rankingów schematów w ramach teorii

optymalności. Nie znajduję tu poparcia dla tezy, że gramatyki mentalne pokazują preferencję dla jak najszerszych generalizacji, na przykład takich, które uwzględniają klasy naturalne.

W drugiej części książki skupiam się na alomorfii, a w szczególności na weryfikacji pojęcia alomorfii motywowanej fonologicznie. W rozdziale piątym rozpatruję dwie kwestie: czy selekcja alomorfów prowadzi do optymalizacji i czy selekcja ta dokonywana jest na podstawie uniwersaliów fonologicznych, tj. głównie klas naturalnych. Po przeanalizowaniu danych z polskiego, dochodzę do wniosku, że odpowiedzi na obydwa te pytania są negatywne. Stwierdzam, iż fonologicznie neutralne generalizacje dotyczące dystrybucji alomorfów są powszechne, w pełni stabilne i wyuczalne. Proponuję analizę która opiera się na fonologicznie neutralnych schematach wydedukowanych na podstawie bogatych reprezentacji mentalnych wyrazów.

Frekwencja słownikowa i frekwencja elementu nie są jedynymi czynnikami wpływającymi na produktywność schematów. W rozdziale szóstym omawiam transparentność bazy (base transparency) i jej interakcje z innymi czynnikami determinującymi regularności morfofonologiczne. Preferencja dla transparentnych baz ma umocowanie w psycholingwistyce i służy ułatwieniu dekompozycji morfologicznej w procesie przetwarzania mowy. Omawiam przykłady z polskiego wskazujące na kluczowy wpływ tego czynnika. Wskazuję również na kierunek rozwoju konkretnych słów, które w chwili powstania często mają transparentne bazy, a następnie ewoluują w kierunku zgodnym z regularnościami morfofonologicznymi danego języka, co często prowadzi do utraty transparentności bazy. Preferencja dla transparentnych baz odpowiedzialna jest również za wzrost popularności pewnych sposobów tworzenia nowych słów, np. poprzez dodanie sufiksu *-ow-y* dla przymiotników, czy *-owa-ć* dla czasowników.

Rozdział siódmy analizuje rolę czynników fonetycznych i psycholingwistycznych w motywowaniu regularności morfologicznych. Skupiam się na palatalizacji ekspresywnej (Expressive Palatalization) i dysymilacji. Palatalizacja ekspresywna opiera się na istnieniu ikonicznego związku pomiędzy dźwiękiem a znaczeniem i charakteryzuje wybrane rejestry mowy. Rozpatruję dystrybucję sufiksów dyminutywnych i stwierdzam, iż odwołanie jedynie do frekwencji słownikowej nie wystarcza do przewidzenia stopnia ich produktywności. Dodatkowym czynnikiem, który musi być wzięty pod uwagę, jest palatalizacja

ekspresywna. Innym omawianym czynnikiem fonetycznym mającym podłoże w psycholingwistyce jest unikanie podobnych lub identycznych dźwięków w bliskim sąsiedztwie (dysymilacja). Tendencja ta zakorzeniona jest w procesach przetwarzania mowy. W rozpatrywanych trzech głównych typach alomorfii z polskiego i francuskiego widoczne są wpływy dysymilacji na regularności morfologiczne. W pierwszym scenariuszu unikanie podobnych dźwięków prowadzi do luk leksykalnych. W drugim dysymilacja prowadzi do wyboru słabiej umotywowanego sufiksu. W trzecim scenariuszu dochodzi do wyboru innego tematu, niż przewidywany. Omówione tu zjawiska wskazują też na kluczowość reprezentacji powierzchniowych (fonetycznych) dla przetwarzania języka.

W rozdziale ósmym omawiam wpływ czynników semantycznych na wybór alomorfów. Brak pełnej przywidywalności w dystrybucji wariantów dopełniacza I. poj. sugeruje konieczność uwzględnienia końcówek fleksyjnych w reprezentacjach fonologicznych. Najważniejszym czynnikiem determinującym dystrybucję tej końcówki fleksyjnej jest czynnik semantyczny. Obserwacje te nasuwają wniosek, iż reprezentacje fonologiczne oparte są na całych wyrazach, wraz z ich końcówkami fleksyjnymi, a nie na odrębnie przechowywanych morfemach.

Rozdział dziewiąty prezentuje najważniejsze konkluzje i kwestie wymagające dalszych badań. Między innymi, na podstawie wcześniej omówionych regularności morfofonologicznych, podaję tu w wątpliwość modularne podejście do gramatyk mentalnych, jak i aktywną rolę nacechowania fonologicznego w tychże gramatykach. Nie odnajduję potwierdzenia na uprzywilejowanie szerokich generalizacji (schematów), w odróżnieniu od generalizacji niższego rzędu, co potwierdza tezę o redundantnej i nieoptymalnej organizacji gramatyk mentalnych. Z przedstawionej w monografii analizy wyłania się model fonologii i morfologii opartej na leksykonie i uzusie. Zaprezentowane podejście jest próbą połączenia osiągnięć modeli generatywnych z osiągnięciami modeli opartych na uzusie i reprezentuje trend mający na celu integrację tych często rozbieżnie rozwijających się do tej pory modeli gramatyk mentalnych.

Nowoatorskość zaproponowanego modelu fonologii i morfologii polega głównie na wykorzystaniu wyników badań z różnych dziedzin zajmujących się zgłębianiem natury gramatyk mentalnych, takich jak strukturalizm, fonologia generatywna, modele analogiczne i egzemplarne, psycholingwistyka oraz gramatyka

kognitywna. Z krytycznej analizy danych z różnych języków, a w szczególności z języka polskiego, wyłania się model gramatyki o następujących cechach:

- a. Przechowywane reprezentacje leksykalne są oparte na reprezentacjach fonetycznych (powierzchniowych).
- b. Alternacje morfofonologiczne są zapisane w reprezentacjach leksykalnych, a nie derywowane „on-line” z reprezentacji głębokich (jak np. w klasycznych modelach generatywnych).
- c. Generalizacje morfofonologiczne (schematy) są ekstrahowane bezpośrednio z bogatych reprezentacji leksykalnych.
- d. Schematy są fonologicznie nieutralne, tj. nie odnoszą się do nacechowania fonologicznego i umocowania fonetycznego.
- e. Schematy są probabilistyczne, a ich siłę determinuje (pośrednio) frekwencja słownikowa.
- f. Schematy wchodzą w interakcje z innymi schematami, jak również z presjami fonetycznymi i psycholingwistycznymi.
- g. Siła indywidualnych reprezentacji mentalnych wyrazów jest funkcją częstotliwości ich użycia (tj. frekwencji elementu). Wynika z tego, iż nowe i rzadkie wyrazy szybciej podlegają regularnym procesom morfofonologicznym niż wyrazy o wysokiej frekwencji, które często opierają się presjom regularyzacyjnym.
- h. Schematy o szerokim zasięgu koegzystują ze schematami o wąskim zasięgu.
- i. Gramatyki mentalne zawierają odniesienia do redundantnych szczegółów i nie odzierciedlają wymogów optymalnego systemu kodowania (np. ograniczeń ilościowych na przechowywanie informacji).

Propozycja ta wpisuje się w szerszy trend obecny w badaniach fonologicznych mający na celu wprowadzenie studiów nad frekwencją do modeli teoretycznych zaproponowanych przez generatywistów. Trend ten widoczny jest np. w pracach Kraska-Szlenk (2007), Zuraw (2010), Coetzee i Kawahara (2013), gdzie to zmodyfikowane modele teorii optymalności służą do przedstawienia interakcji presji językowych o różnym stopniu nasilenia. W użyciu są tu modele, które przedstawiają interakcje różnych presji na sposób stochastyczny lub ważony (z ang. *stochastic constraints* i *weighted constraints*). Celem nadrzędnym jest tu oczywiście

zapropozowanie modelu, który odzwierciedlałby gramatykę mentalną w sposób jak najbardziej dokładny. Choć widoczny jest znaczący postęp, cel ten jest jeszcze nadal odległy, gdyż liczba czynników, które muszą być uwzględnione, ich wzajemny wpływ, jak i poznanie samej natury przetwarzania języka są wciąż poza naszym zasięgiem. W tym sensie, przedłożona monografia kreśli interesujące obszary przyszłych badań, jak również wskazuje na miejsca, gdzie zaobserwowane regularności mogą wynikać z przyczyn poza-gramatycznych (np. konwergentne trajektorie zmian fonetycznych prowadzą do powstania wrażenia tzw. klas naturalnych w wielu językach).

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo - badawczych.

W moim rozwoju naukowym widoczna jest stopniowa ewolucja od podejścia do gramatyk mentalnych zaproponowanego w klasycznym modelu generatywnym (Chomsky i Halle 1968) do założeń modeli opartych na uzusie (Langacker 1987, Bybee 2001, Dąbrowska 2008). Na mój rozwój miał niewątpliwie ogromny wpływ Profesor Jerzy Rubach. Skorzystałem również na stypendium Fulbright Senior, które odbyłem w latach 2007-2008 na State University of New York w Stony Brook. Wymiana myśli na licznych konferencjach międzynarodowych, w których uczestniczyłem, również stymulowała mój rozwój naukowy.

Omówię tu pokrótce dziedziny, w których badania jestem zaangażowany. Zrozumiał jest fakt, iż dziedziny te często mają punkty wspólne.

5.1. Fonetycznie umotywowana zmiana językowa

Duża część moich badań skupia się na fonetycznie motywowanej zmianie językowej (Ohala 1981, Blevins 2004). W artykule „Palatalized labials in Polish dialects: An evolutionary perspective”, który ukazał się w *Journal of Slavic Linguistics*, koncentruję się na rozwoju palatalnych wargowych we współczesnym standardowym polskim i jego dialektach regionalnych. Stwierdzam, iż realizacja palatalnych wargowych uzależniona jest od czynników akustycznych bezpośrednio wpływających na percepcję. Element palatalny pojawia się tam, gdzie ma silne wskaźniki akustyczne (acoustic cues), a pomijany jest, gdy jego percepcja jest utrudniona w danym kontekście fonetycznym. Omawiam też przypadek, gdy

utrudniona percepcja wynikająca z możliwości niejednoznacznej interpretacji sygnału akustycznego prowadzi do reanalizy fonologicznej. Przypadki takie kwalifikują się pod kategorię procesów dysymilacyjnych, gdy reanaliza fonologiczna dotyczy eliminacji podobnych lub identycznych segmentów. Inne procesy dysymilacyjne w polskich dialektach omawiam w artykule „Phonetically-driven dissimilation in Polish dialects”. Rozpatruję tu zmiany językowe, które eliminują spółgłoski o identycznym sposobie artykulacji w bliskim sąsiedztwie.

Rozbudowaną analizę dla metatezy spółgłoski *r* w języku angielskim przedstawiam w artykule „R-metathesis in English: An account based on perception and frequency of use”, który ukazał się w czasopiśmie *Lingua*. Argumentuję, iż w celu pełnego wyjaśnienia zjawiska metatezy *r* konieczne jest odniesienie się do fonetyki (percepcji) i użycia języka. Jeśli chodzi o uwarunkowania fonetyczne, utrudnienia w percepcji relacji temporalnych w sekwencjach z *r* użyte są dla wytłumaczenia niestabilności metatezy. Odnoszę się do wydłużonych wskaźników akustycznych (extended phonetic cues) i samogłosek intruzywnych (intrusive vowels), które często towarzyszą artykulacji *r*. Jeśli natomiast chodzi o użycie języka, wysoka frekwencja pewnych wzorców fonotaktycznych (phonotactic patterns) wpływa na wyższe prawdopodobieństwo pojawienia się ich na skutek metatezy. W celu zbadania frekwencji wzorców fonotaktycznych posłużyłem się dwoma korpusami języka angielskiego: *Dictionary of Old English Corpus* i *Corpus of Contemporary American English*.

Elementem łączącym wyżej wymienione analizy jest brak odniesienia do nacechowania fonologicznego (markedness). Pojęcie to było i jest często przywoływane w celu rzucenia światła na pewne powtarzalne zmiany językowe i ich jednokierunkowość. Zaprezentowane analizy prezentują zmianę językową jako proces inicjowany przez słuchacza i zakorzeniony w percepcji i użyciu języka. Analizy zawarte w tych artykułach stanowią kluczowe uzupełnienie dla analiz procesów w gramatykach synchronicznych, przedstawionych w przedłożonej monografii.

Rozszerzając to samo podejście, w artykule „Labial palatalization in dialectal Polish: On phonetic naturalness in grammars” argumentuję, że podczas gdy fonetyczne umocowanie konieczne jest dla wyjaśnienia zmiany językowej, gramatyki mentalne nie powinny zawierać odniesienia się do tego czynnika. W szczególności, prezentuję tu argumenty przeciwko fonetycznie umotywowanym modelom geometrii cech (phonetically-based feature geometry).

5.2. Badania akustyczne i socjolingwistyka

Wraz z Marzeną Żygis (Humboldt-Universität zu Berlin) i Danielem Pape (University of Aveiro) prowadzę badania nad zmianami w polskim systemie sybilantów. Bardzo dokładna analiza akustyczna alweolopatycznych (multitaper method) pozwala stwierdzić znaczące różnice akustyczne pomiędzy nowymi wariantami tych spółgłosek, a ich standardowymi odpowiednikami. Nowe warianty zaobserwowaliśmy wyłącznie u młodych kobiet, co wskazuje na sociolingwistyczne umotywowanie tych zmian. Koncentracja energii akustycznej w wyższych rejestrach sygnalizuje dziecinność i może stanowić znacznik rodzącego się kobiecego akcentu w języku polskim. Należy zwrócić uwagę, iż identyczne zjawisko zaobserwowane zostało w badaniach sociolingwistycznych innych języków, np. w dialekcie języka chińskiego. Pierwsze wyniki tego trwającego projektu zostały przedstawione na konferencjach w Monachium (2nd Workshop on Sound Change), Jenie (Phonetik & Phonologie 8) oraz Lublinie (Approaches to Phonology and Phonetics).

5.3. Badania nad językiem angielskim

W kilku artykułach (część z nich została już wymieniona powyżej) omawiam różnorodne procesy fonologiczne z języka angielskiego. Koncentruję się głównie na emergentnych spółgłoskach wybuchowych, asymilacji dźwięczności, epentezie i metatezie.

5.4. Badania nad dialektami języka polskiego

Badania nad polskimi dialektami regionalnymi rozpocząłem już na potrzeby pracy magisterskiej. Przeprowadziłem badania terenowe na terenie Kurpiów, co wiązało się z nagraniami użytkowników tego dialektu i późniejszą ich analizą. Dalsze badania przeprowadziłem już po doktoracie.

W kilku artykułach skupiam się na rozwoju i charakterystycznych cechach regionalnych dialektów języka polskiego. W artykule „Non-teleological approaches to metathesis: Evidence from dialects of Polish”, który ukazał się w *Poznan Studies in Contemporary Linguistics*, omawiam metatezę w dialektach mazowieckich. Zwracam

uwagę na fonetyczne umotywowanie tego procesu, jak również na powiązanie z procesami przetwarzania mowy. Dialekty regionalne charakteryzują się stosunkowo mniejszą presją standardyzacyjną, co oznacza, że naturalne procesy zmiany fonetycznej zachodzą tam szybciej, niż w dialekcie standardowym. W wyżej wspomnianych artykułach „Palatalized labials in Polish dialects: An evolutionary perspective”, „Labial palatalization in dialectal Polish: On phonetic naturalness in grammars” oraz „Phonetically-driven dissimilation in Polish dialects” omawiam wybrane zjawiska językowe z dialektów mazowieckich, ze szczególnym uwzględnieniem dialektu kurpiowskiego. Formy dialektalne związane z realizacją samogłosek nosowych omawiam w artykule „Decomposition of nasal vowels in Polish”.

5.5. Badania nad językiem ukraińskim

Moje badania objęły też język ukraiński. Dogłębna analiza struktury sylaby i zjawisk motywowanych tą strukturą pojawiła się już w rozprawie doktorskiej. Na potrzeby tej pracy wykonałem również badania terenowe z Ukraińcami studiującymi w Warszawie. W kilku później opublikowanych artykułach („Laryngeals and Velars in Ukrainian”, „Syllable structure of Ukrainian: An OT perspective” oraz „Voice Assimilation in Ukrainian and English”) zająłem się tylnymi spółgłoskami szczelinowymi, strukturą sylaby i asymilacją dźwięczności w tym języku. To ostatnie zjawisko jest szczególnie interesujące z punktu typologii języków, gdyż w ukraińskim asymilacja w zbitkach obstruentów jest selektywna i dotyczy tylko udźwięcznienia wstecznego.

5.6. Dydaktyka, doszkalanie i działalność popularyzująca naukę

Bardzo dużą wagę przywiązuję do dydaktyki. Prowadzę różnorodne zajęcia z zakresu językoznawstwa. Tematyka zaproponowanych kursów obejmuje m. in. teorię optymalności (Optimality Theory), fonologię leksykalną (Lexical Phonology) i inne współczesne teorie językoznawcze, takie jak modele konektywistyczne (connectionist models), modele egzemplarów (exemplar models), czy fonologia ewolucyjna (Evolutionary Phonology). Zajmuję się również regionalnymi dialektami amerykańskiego angielskiego oraz prowadzę zajęcia z fonologii kontrastywnej i

wymowy amerykańskiej. W poprzednich latach prowadziłem seminarium magisterskie i wypromowałem sześciu magistrów. Moja działalność dydaktyczna jest wysoko oceniana przez studentów, o czym świadczy bardzo dobra ocena z ankiet studenckich przeprowadzonych w styczniu 2014 roku. Jestem opiekunem naukowym Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych w Puławach z ramienia Uniwersytetu Warszawskiego.

Uczestniczyłem w szkoleniach z zagadnień językoznawstwa kognitywnego i funkcjonalnego przy użyciu metod opartych na użyciu (Usage-Based methods for Cognitive and Functional Linguistics) oraz w szkoleniu z systemu tworzenia i analizy korpusów EXMARaLDA. W czasie tych szkoleń poznałem metody statystyczne przydatne w badaniach korpusowych.

Aktywnie uczestniczę w działalności mojej macierzystej jednostki prezentując wyniki swoich badań studentom. Regularnie jeżdżę na międzynarodowe konferencje naukowe, gdzie przedstawiam wyniki swoich badań. Wygłosiłem wykład otwarty pt. „Arbitralność w gramatyce: polskie palatalizacje“ na Wydziale Orientalistycznym UW. Zajmuję się opisem cech akustycznych kobiecego akcentu języka polskiego, który obecnie się wyłania. Daje to paliwo dla toczącej się w mediach ogólnonarodowej dyskusji na temat społecznego postrzegania zmian w wymowie alweolo-palatalnych sybilantów.

5.7. Recenzowanie publikacji w czasopismach; współpraca z organizacjami i towarzystwami naukowymi; działalność organizacyjna

Kilkakrotnie recenzowałem artykuły dla międzynarodowego czasopisma *Poznań Studies in Contemporary Linguistics*. W latach 2010-2011 byłem członkiem *the Slavic Linguistics Society*, a w latach 2011-2012 członkiem *Societas Linguistica Europaea*.

Przez ostatnie dwie kadencje byłem członkiem Komisji Organizacyjno-Prawnej na Wydziale Neofilologii UW. Byłem również sekretarzem i członkiem Komisji Rekrutacyjnej na Wydziale Neofilologii.

Bibliografia:

Wykaz przywołanych publikacji wraz z ich punktacją na podstawie listy czasopism punktowanych ze strony MNiSW:

1.	Czaplicki, Bartłomiej (2001). "Soft Labials in the Kurp Dialect of Polish". W: Weseliński Andrzej i Jerzy Welna (red.), <i>Anglica. Focus on Literature, Culture and Language</i> 11. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa, str. 111-121.	Lista B, 4 Pkt., 0860-5734
2.	Czaplicki, Bartłomiej (2006). "Laryngeals and Velars in Ukrainian". <i>The Slavonic and East European Review</i> 84, 1-15.	Lista C, 12 Pkt. 0037-6795
3.	Czaplicki, Bartłomiej (2007). "Back fricatives in Ukrainian – an OT perspective". W: Bański, Piotr, Beata Łukaszewicz i Monika Opalińska (red.) <i>Studies in Constraint-based Phonology</i> , Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa, str. 73-88.	
4.	Czaplicki, Bartłomiej (2007). "Syllable structure of Ukrainian. An OT perspective", <i>Poznan Studies in Contemporary Linguistics</i> 43(2), 2007, 23-41.	Lista A, 15 Pkt., 1897-7499
5.	Czaplicki, Bartłomiej (2008). "Decomposition of nasal vowels in Polish". W: Marusic, Franc i Rok Zaucer (red.), <i>Studies in Formal Slavic Linguistics</i> . Peter Lang Publishing Group, Frankfurt am Main, str. 55-73.	
6.	Czaplicki, Bartłomiej (2009). "Non-teleological approaches to metathesis: Evidence from dialects of Polish". <i>Poznan Studies in Contemporary Linguistics</i> 45(3), 353-367.	Lista A, 15 Pkt., 1897-7499
7.	Czaplicki, Bartłomiej (2009). "Voice Assimilation in Ukrainian and English". W: Welna, Jerzy (red.), <i>Anglica: Explorations in Language</i> 18. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa, str. 119-130.	Lista B, 4 Pkt., 0860-5734
8.	Czaplicki, Bartłomiej (2010). "Emergent stops in English and in Polish: Against syllable-based accounts". <i>Poznan Studies in Contemporary Linguistics</i> 46, 177-191.	Lista A, 15 Pkt., 1897-7499
9.	Czaplicki, Bartłomiej (2010). "Palatalized labials in Polish dialects: An evolutionary perspective". <i>Journal of Slavic Linguistics</i> 18(2), 259-290.	Lista C, 10 Pkt. 1068-2090
10.	Czaplicki, Bartłomiej (2010). "An evolutionary perspective on contrast neutralization in standard and dialectal Polish". W: Browne, Cooper, Fisher (red.), <i>Formal Approaches to Slavic Linguistics #18: The Second Cornell Meeting</i> . Michigan Slavic Publications, Ann Arbor, str. 58-72.	
11.	Czaplicki, Bartłomiej (2011). "Against the syllable: Epenthesis and metathesis in English". W: Welna, Jerzy (red.), <i>Anglica: Approaches to Language</i> 20. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa, str. 7-18.	Lista B, 4 Pkt., 0860-5734
12.	Czaplicki, Bartłomiej (2011). "Phonetically-driven dissimilation in Polish dialects". W: Bański, Piotr, Beata Łukaszewicz, Monika Opalińska i Joanna Zaleska (red.), <i>Generative Investigations: Syntax, Morphology, and Phonology</i> . Cambridge Scholars Publishing, Newcastle upon	

	Tyne, str. 292-307.	
13.	Czaplicki, Bartłomiej (2013). "Arbitrariness in grammar: Palatalization effects in Polish". <i>Lingua</i> 123, 31-57.	Lista A, 30 Pkt., 0024-3841
14.	Czaplicki, Bartłomiej (2013). R-metathesis in English. An account based on perception and frequency of use. <i>Lingua</i> 137, 172-192.	Lista A, 30 Pkt., 0024-3841
15.	Czaplicki, Bartłomiej (2013). Labial palatalization in dialectal Polish: On phonetic naturalness in grammars. <i>Poznan Studies in Contemporary Linguistics</i> 49 (4), 455-486.	Lista A, 15 Pkt., 1897-7499
16.	Czaplicki, Bartłomiej (w druku). Frequency of use and expressive palatalization: Polish diminutives. W: Cyran, Eugeniusz i Jolanta Szpyra-Kozłowska (red.), <i>Crossing Phonetics-Phonology Lines</i> . Cambridge Scholars Publishing.	
17.	Czaplicki, Bartłomiej (2014). <i>Lexicon Based Phonology: Arbitrariness in Grammar</i> . LINCOM Studies in Phonology 02. Lincom Europa, Munich.	
		154 Pkt. w czasopismach punktowanych

Wykaz przywołanych prac innych autorów:

Blevins, Juliette (2004). *Evolutionary Phonology: The Emergence of Sound Patterns*. Cambridge University Press, Cambridge.

Bybee, Joan (2001). *Phonology and Language Use*. Cambridge University Press, Cambridge.

Chomsky, Noam and Morris Halle (1968). *The Sound Pattern of English*. Harper & Row, New York.

Coetzee, Andries W. and Shigeto Kawahara (2013). Frequency biases in phonological variation. *Natural Language and Linguistic Theory* 31, 47–89.

Dąbrowska, Ewa (2008). The effects of frequency and neighbourhood density on adult speakers' productivity with Polish case inflections: An empirical test of usage-based approaches to morphology. *Journal of Memory and Language* 58, 931–951.

Kraska-Szlenk, Iwona (2007). *Analogy: The Relation between Lexicon and Grammar* (LINCOM Studies in Theoretical Linguistics 38). LINCOM Europa, Munich.

Langacker, Ronald W. (1987). *Foundations of Cognitive Grammar: Theoretical Prerequisites* (Vol. 1). Stanford University Press, Stanford, CA.

- Ohala, John J. (1981). The listener as a source of sound change. *Papers from the Annual Regional Meeting, Chicago Linguistic Society* 17, pp. 178–203.
- Zuraw, Kie (2010). A model of lexical variation and the grammar with application to Tagalog nasal substitution. *Natural Language and Linguistic Theory* 28, 417–472.

Reasumując, jestem autorem 16 publikacji (w tym jednej w druku) w wysokopunktowanych czasopismach i książkach recenzowanych o zasięgu międzynarodowym, takich jak *Lingua* (2 artykuły), *Poznań Studies in Contemporary Linguistics* (4 artykuły), *Journal of Slavic Linguistics* (1 artykuł) i *Slavonic and East European Review* (1 artykuł) oraz przedłożonej monografii wydanej przez Lincom Europa. Z samych tylko artykułów w czasopismach punktowanych uzyskałem 154 punkty wg listy opublikowanej na stronie MNiSW. Jestem też (współ)autorem ponad 20 referatów i wykładów wygłoszonych na konferencjach w Polsce i za granicą, takich jak Manchester Phonology Meeting (3 razy), Old-World Conference in Phonology (2 razy), Workshop on Sound Change, Formal Approaches to Slavic Linguistics, Poznań Linguistic Meeting (3 razy), Annual Meeting of the Societas Linguistica Europaea, czy Approaches to Phonology and Phonetics.

